

Mythologia, Padoue, 1616 - 27 : Diane au léopard / au lion

2 médaillons

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Ce document n'a pas de relation indiquée avec un autre document du projet.□

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Citer cette page

Ferroverde, Filippo (graveur), *Mythologia*Padoue, 1616 - 27 : Diane au léopard / au lion ; 2 médaillons, 1616

Consulté le 14/01/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/7746>

Copier

Présentation du document

Publication*Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrupaulum Tozzium, ex typographeio Laurentij Pasquati, 1616

ExemplaireHathiTrust : Getty Research Institute -

<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Formatin-4

Pagination

- p. 132
- p. 140

Exposition virtuelle[La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 25/11/2024

Decorative floral border on the left side of the page.

Decorative floral border on the right side of the page.

Credito

ἀρκάδ' αἰ. οἱ καὶ πρόσθε στελινάϊες ὕδ' ἔορτα
 ἔδ' ἔρ' οὐκ ἔδ' ὄντες ἔρ' ἄρεσι.

Nulli erat auditum Danaum genus Apidanenses
 Arcades at soli fuerant olim : Arcades illi,
 Qui Lunam superare ferunt se tempore & annis.
 Cum gl'ndas edere d' ipse in montibus altis.

Nam Theodorus paulo ante bellum quod
 ab Hercule adversus Gigantes gestum est, Lu-
 nam apparuisse scribit libro vigesimo nono Ari-
 sto Chius & Dionysius Chalcidensis in primo
 suæ adificationis idem confirmant. At Mna-
 scas ait Proselemum Orchomeni filium Arcadi-
 bus imperasse: quod etiam affirmavit Duris Sa-
 mius in libro quinto decimo rerum Macedonia-
 rum, qui inquit Arcadium ab se, ac fluvium
 Orchomenum, à patre nominasse, unde &
 Mnaſcas Arcades ante Lunam ge'itos fuisse di-
 xit, et scripsit Apollonii enariator, qui etiam
 Arcades ipsos vocatos fuisse proselenos (quasi
 antelunares dixerim) ab Aristotele scripsit.

Aiunt præterea Lunam ipsam esse comitatus,
 qualis Bacchus ab antiquis fingebatur, vult in
 hymno Orphei :

κλυθ' ἰδεὶ βασιλεια, ραεσφόρε, δ' ἰα στελήνη,
 ταυρόκερος μῆνη, νυκτὶ δ' ὄρεα ἠεροθαλί.

Auda luna Dea, & clarissima luminis autor,
 Cornuta, & noctu incedens, quæ curra & aliæ.

Quam eandem marem esse & foeminam pu-
 tauit idem, vult in eodem hymno:

αὐξομένη, & λειπομένη, θηλὺς τε & ἄρσεν.

Aucta, & deficiens: eadem quoq; foemina maris.

Huic sagittas tribuerunt pœtæ, quam Cyn-
 thiam à monte Deli celeberrimo & altissimo ap-
 pellarunt, quo in loco Diana & Apollo nati cre-
 duntur: atque Diana eadem est Luna, ut suo lo-
 co explicabitur. Sic igitur sagittas illi tribuit
 Horatius in tertio Carminum:

Tu curva recines lyra

Latonam, & celeris spicula Cynthia

Summo carmine.

Credite

Σχίτλοι, οἱς τὸν χαλεπὸν ἐμαΐξαι δορὴν.
κτενέσσει λαιμὸς καταβόσκειται ἔργα δὲ
παχύν.

κίρποντες δὲ γέροντες ἐφ' ὕπνῳ αἰδὲ γυναικες
ἤβληται θυήσκουσι λεχμήδες.

O miseri, quibus ipsa grauium in concipis iram.
Nam mortuus depascit oues, segetemq; pruinam,
Orbanumq; senes natu, & summa abortum
Mox pariunt.

Nam horum omnium facultas est Lunæ concessa. Scriptum reliquit Plutarchus in vita Arati, Dianæ imaginem admirabilem quandam fuisse apud Pellienenses: quæ cæteris quidem temporibus neglecta iacebat, ac ubi à sacerdote efferreretur, neminem quidem respiciebat, sed omnium refugiebat intuitum in faciem. Illius enim aspectus nō hominibus solum, quos deinceps faciebat, erat formidabilis ac grauis: sed et arbores vel faciebat infecundas, vel fructus deiegebat, quacumq; lata fuisset. Et Strabo lib. 12. Ca.

stabalim sanū fuisse Dianæ Persicæ scribit, ubi sacre mulieres illis pedibus super prima ambulant. Legem fuisse in Tanris scribit Herodotus in Melpomene, ut omnes Greci qui nauis a greo appulissent, uirgum Dianæ immolarentur, vel (ut alii maluerunt) præciperet quodam sublimi loco deicerentur. Alii id moris fuisse inquit ut caput eorum percuteretur, qui cū essent mortui, eorum capita in crucem tollebantur, quæ alitamen humari putarunt. Fuerunt qui putarint Tauricam illam Dianam Iphigeniam fuisse Agamemnonis filiam, de qua Diana talis refertur fabula à Pausania in posterioribus Eliacis. Fama est quod Alpheus amore Dianæ captus ubi neque gratia, neque precibus se quidquam ad nuptias proficere intellexeret, sit ad vim conuersus: at illa fugiendo insequentem Alpheum usque ad Letrinos ad nocturnos choros protaxit, ubi interesse Nympharū iustibus confluenter. Ibi Dea sibi suisque locis os

cocto